

Sygn. akt: I C 98/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2022 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Przybylska
Protokolant:	Monika Atałał

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2022 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko G. L., D. L.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanych solidarnie 5 414 (pięć tysięcy czterysta czternaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Barbara Przybylska

Sygn. akt I C 98/22

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych G. L. i D. L. kwoty 83 895, 46 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu. W uzasadnieniu podał, że pozwani w dniu 23.11.2015r. zawarli z powodem umowę kredytu nr (...), zobowiązując się do spłaty kredytu zgodnie z postanowieniami umowy. Wobec opóźnień w spłacie, po uprzednim wezwaniu do zapłaty pozwany wypowiedział umowę, a całość dochodzonego zobowiązania obejmująca wymagalny kapitał, odsetki umowne, odsetki umowne za opóźnienie i opłaty wynika z wystawionego przez powoda wyciągu z ksiąg banku,.

Pozwani w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wnieśli o oddalenie powództwa, zaprzeczyli, by doszło do skutecznego zawarcia umowy o kredyt, udostępnieniu przez powoda kwoty kredytu, otrzymaniu wezwania do zapłaty, zarzucili brak wymagalności dochodzonego roszczenia, brak wykazania umocowania osób, które złożyły pod umową podpisy w imieniu banku oraz brak wykazania dokonania oceny zdolności kredytowej pozwanych. Zażądali przedstawienia oryginałów dokumentów, w tym umowy pożyczki.

Pozwany w odpowiedzi podniósł, że umowa została skutecznie zawarta – pozwani dokonując spłat potwierdzili fakt istnienia umowy i wynikającego z niej zobowiązania, uznając tym samym zadłużenie; w przypadku braku umocowania

wystarczające jest potwierdzenie przez osobę, w której imieniu umowa została zawarta, co powodowy bank uczynił, przystępując do jej wykonania.

Pozwani podtrzymali dotychczasowe stanowisko, zarzucili nadto brak wykazania podstaw faktycznych i prawnych dochodzonego roszczenia, przedawnienie roszczenia, brak legitymacji czynnej powoda, brak umocowania pełnomocnika powoda W. B. (1) oraz innych osób, których podpisy widnieją na pełnomocnictwach, brak zamieszkania pozwanej w lokalu w okresie objętym pozwem (?).

Sąd ustalił:

W dniu 20.11.2015r. pozwani podpisali prognozowany harmonogram spłat pożyczki w ramach dostarczanych przez (...) usług bankowych (...) oraz otrzymali formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego (k. 97-99). W tym samym dniu (**3 dni przed wskazywanym przez powoda dniem zawarcia umowy, tj. 23.11.2015r.**) pozwani złożyli dyspozycję wypłaty pożyczki/kredytu nr (...) (k.52).

W dniu 23.11.2015r. na rachunku (...) Pożyczka nr (...) wprowadzono dane obejmujące obciążenie z tytułu uruchomienia kredytu oznaczone numerami (...), (...), (...) G. L. oraz prowizji za przyznanie kredytu na łączną kwotę 117 342,89zł. Na rachunku tym odnotowano także od grudnia 2015r. spłaty kredytu (...) D. L.. Spłaty te, początkowo regularne i wynoszące 1250 zł miesięcznie, z czasem były coraz rzadsze i niższe, od maja 2021r. ustały całkowicie.

Pismami z 18.01.2021r. powód skierował do pozwanych ostateczne wezwanie do zapłaty przed wypowiedzeniem umowy nr (...). (poświadczone wezwania z danymi przesyłki k. 40-43).

Pismami z 29.02.2021r. powód złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu nr (...), podpisane przez umocowaną do działania w imieniu banku (...). Pisma zostały odebrane 16 kwietnia 2021r. (wypowiedzenia z dowodem doręczenia/poświadczone/ - k. 36-39, pełnomocnictwa k. 129,130) W dniu 26.05.2021r. została zawarta ugoda z tytułu spłaty umowy nr (...) (pisma k.16 verte).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów. Pozwani kwestionowali wysokość i istnienie roszczenia, domagając się przedstawienia oryginałów dokumentów w postaci umowy pożyczki, wyciągu z ksiąg bankowych, wezwań do zapłaty, wypowiedzenia umowy z dowodami doręczeń, pełnomocnictw z 1.08.2012r. i 30.01.2017r.. Wniosek ten był bezprzedmiotowy co do: wyciągu z ksiąg banku, jako że do pozwu dołączony został oryginał tego dokumentu, dowodów doręczeń k. 37 i 39 oraz pełnomocnictw k. 129-131, które zostały poświadczone przez pełnomocnika reprezentującego powoda w sprawie. Powodowie nie kwestionowali pozostałych dokumentów, złożonych w charakterze kserokopii lub wydruków.

Powód natomiast - pomimo wniosku pozwanych - nie dołączył oryginałów lub poświadczonych odpisów umowy i wypowiedzenia umowy /poświadczono jedynie dowody doręczenia/ co może budzić wątpliwości co do zgodności niepoświadczonych kopii z oryginałami w sytuacji, gdy niektóre inne wezwania - np. ostateczne wezwania do zapłaty przed wypowiedzeniem umowy k. 40 i 42 zostały poświadczone (tyle że brak dowodów doręczeń, a z danych przesyłek k. 41 i 43 nie wynika fakt ich odbioru przez pozwanych) poświadczone były także wcześniejsze wezwania do zapłaty k. 125-128, będące nieistotnymi dla rozstrzygnięcia.

Zgodnie z art. 129 kpc strona powołująca się w piśmie na dokument obowiązana jest na żądanie przeciwnika złożyć oryginał lub poświadczony odpis dokumenty jeszcze przed rozprawą. Takie żądanie pozwani zgłosili, co było stronie powodowej wiadome z chwilą doręczenia sprzeciwu. Jeżeli strona powołuje się w pozwie na dowód z dokumentu, musi się liczyć z tym, że będzie obowiązana złożyć w sądzie oryginał dokumentu, i to nie tylko wtedy, gdy nie złożyła jego odpisu, ale także wtedy, gdy jego odpis był załącznikiem pisma. Obowiązek ten powstaje z chwilą zgłoszenia przez stronę przeciwną żądania złożenia dokumentu w oryginale. Strona powołująca się na dokument musi liczyć się z negatywnymi skutkami procesowymi niewykonania tego obowiązku. Niezależnie od tego zarządzeniem z 10.02.2022r., doręczonym pełnomocnikowi powoda 25.02.22r. zobowiązano powoda do dołączenia oryginału lub poświadczonego czytelnego odpisu umowy pod rygorem pominięcia. Pomimo tego powód nie złożył oryginału

umowy ani też jej poświadczonych odpisu. Wobec niewykonania zobowiązania postanowieniem z 21.03.2022r. sąd pominął dowód z załączonej niepoświadczonej umowy kredytu nr (...) jako nieprzydatnej (niewystarczającej) do wykazania faktu zawarcia i treści umowy. Pomimo świadomości decyzji sądu co do pominięcia dowodu z umowy powód nie podjął w tym zakresie żadnej aktywności, nie złożył zastrzeżenia ani też nie podjął próby wyjaśnienia braku oryginałów czy wykazania w jakikolwiek inny sposób faktu zawarcia umowy o treści takiej, jak w przedstawionych niepotwierdzonych kopiach, podnosząc jedynie możliwość uznania umowy za zawartą wobec przystąpienia do jej wykonania. **Jednocześnie sprzeciwił się przeprowadzeniu na tę okoliczność dowodu z przesłuchania stron lub świadków.**

Ze złożonego niepotwierdzonego odpisu wynika, że umowa miała być zawarta w zwykłej formie pisemnej, opatrzona własnoręcznymi podpisami stron, zatem nie było przeszkód do przedłożenia jej pisemnego oryginału, a w konsekwencji brak podstaw do uznania, że oświadczenia stron zostały złożone w formie dokumentowej w rozumieniu art. 77² k c i uznania załączonej kopii za wystarczającą.

W tych okolicznościach zdaniem sądu powód, na którym spoczywa ciężar dowodu, nie wykazał skutecznie podstawy swego żądania (treści umowy i wynikających z niej zobowiązań pozwanych oraz skuteczności wypowiedzenia), gdyż nie zaoferował dowodu na okoliczność treści tych czynności, a pozostałe dowody z dokumentów nie były wystarczające dla ustalenia tej podstawy. Jakkolwiek bowiem w istocie z historii rachunku wynika, że pozwani otrzymali środki pieniężne, to jednak w dokumencie tym nie znalazło się odwołanie do powoływanej przez pozwanego umowy kredytu (o numerze (...)), wskazano jedynie nr konta. Nawet jeśli by przyjąć, że w ten sposób doszło do konkludentnego zawarcia umowy kredytu, to nie daje to podstaw do ustalenia warunków tej umowy, w szczególności ciężących na pozwanych zobowiązaniach z tytułu kosztów kredytu (wysokości odsetek, marży, innych kosztów), terminów i wysokości poszczególnych rat, a w konsekwencji – podstaw do wypowiedzenia umowy i wysokości wymagalnego świadczenia w razie jej skutecznego wypowiedzenia. Sam prognozowany harmonogram spłat i formularz informacyjny nie są wystarczające do ustalenia ostatecznych warunków i charakteru umowy stron, nie stanowią bowiem oświadczeń woli i mają charakter informacyjny. Podobnie dyspozycja wypłaty – określająca wysokość kapitału i sposób wypłaty, nie dotycząca jednak zasad i wysokości pozostałych kosztów kredytu. Brak więc możliwości - po pominięciu dowodu z samej umowy – ustalenia wysokości zobowiązania kredytowego pozwanych i oceny skuteczności wypowiedzenia.

Niezależnie od tego, nawet gdyby uznać, że na pozwanych ciąży zobowiązanie wynikające z umowy kredytu, to wobec niedołączenia oryginałów lub poświadczonych odpisów wypowiedzenia umowy oraz braku potwierdzenia doręczenia pozwanym wezwań przed wypowiedzeniem (co także było przedmiotem zarzutów pozwanych) – brak podstaw do ustalenia, że wypowiedzenie umowy było skuteczne w świetle art. 75 c prawa bankowego, a co za tym idzie – że zobowiązanie wynikające z wyciągu z ksiąg banku stało się wymagalne. Dodatkową wątpliwość budzi fakt, że według twierdzeń powoda skutek wypowiedzenia ziścił się 24.05.2021r., podczas gdy z treści zaoferowanych wypowiedzeń (okres wypowiedzenia określony na 30 dni od daty doręczenia) w połączeniu z datami doręczenia - co do obojga pozwanych 16.04.2021r. nastąpiłby wcześniej.

Dodatkowo – jak wynika z pisma k. 23 – już po doręczeniu wypowiedzenia umowy pomiędzy stronami doszło do zawarcia ugody dotyczącej umowy kredytu nr (...). O ile z pisma powoda wynika, że ugoda ta została zerwana, to brak możliwości oceny jej możliwych skutków dla aktualnego stanu zobowiązań pozwanych.

Sąd pominął dowód z zeznań świadka W. B. - jako zbędny dla rozstrzygnięcia, gdyż umocowanie świadka do zawarcia umowy - wobec wyłączenia tej umowy z materiału dowodowego – pozostawało bez wpływu na rozstrzygnięcie. Z kolei dowód z przesłuchania stron, wnioskowany przez pozwanych, a będący dowodem posiłkowym - wobec niewyczerpania/niezaoferowania przez powoda innych możliwych do przeprowadzenia dowodów - podlegał pominięciu zgodnie zresztą ze stanowiskiem powoda wyrażonym w punkcie II odpowiedzi na sprzeciw (k. 84).

W ocenie sądu tak ukształtowany materiał dowodowy, uwzględniając powołane wyżej wątpliwości /w tym niejasność co do daty zawarcia umowy/, niejasne i niewyjaśnione przez powoda przyczyny nieprzedstawienia żądanych przez pozwanych oryginałów dokumentów, a zaoferowanie ich jedynie wybiórczo - nie pozwala na stanowcze ustalenia

zarówno skuteczności wypowiedzenia, jak i rzeczywistej wysokości wymagalnych zobowiązań pozwanych. Dodatkowo podnieść należy, że wątpliwości pojawiające się w stosunkach pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem podlegają rozstrzygnięciu na korzyść konsumenta.

W tym stanie rzeczy wobec niewykazania podstaw roszczenia z art. 471 kc w zw. z art. 69 prawa bankowego zbędne było odniesienie się do pozostałych zarzutów pozwanych, a powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc.

.